

знайти вихід для вирішення відповідних ситуацій. Наставникам призначається невелика група студентів. Це можна пояснити тим, що з невеликою кількістю студентів набагато легше працювати, а головне – у кілька разів ефективніше. Тьюторам необхідно готувати заняття так, щоб знання ставали у нагоді студентам одразу і відповідали власним потребам студентів, їх інтересам та здібностям.

Тьютор здійснює контроль за вихованням та науковим, методичним, навчальним розвитком особистості, допомагає у виборі власного освітнього шляху, допомагає студенту бути вільним у правильності власних рішень стосовно освітнього процесу та своєї освітньої діяльності, сприяє появі ініціативи студента у тій чи іншій сфері [4].

Отже, наявність наставника важлива та необхідна, він завжди готовий прийти на допомогу та є затребуваним, оскільки вирішує багато проблем, що сприятиме якомога швидшій адаптації студента, а також психологічному та соціальному розвитку особистості.

Список використаних джерел

1. Акініна Н. І. Тьюторство як технологія. *Освіта*. 2016 № 6. 13 квітня (№ 13–14).
2. Байгулова Н. В. Тьютор як спеціаліст з педагогічного супроводу дітей, які мають обмежені можливості здоров'я. *Проблеми сучасної педагогічної освіти*. 2019. № 53-5. С. 38–44.
3. Беспалова Г. Тьюторський супровід школяра: організаційні форми та освітні ефекти. *Управління освітою*. 2020. № 4. С. 83–92.
4. Власенко В. О. Тьютори вийшли на стежку знань. *Народна освіта*. 2020. № 5. С. 140–146.
5. Гузєєв В. В. Тьютор у школі: керівництво, супровід, підтримка. *Народна освіта*. 2012. № 4. С. 213–222.
6. Іванов А. В. Роль тьютора у процесі індивідуального освіти учня. *Шкільні технології*. 2009. № 3. С. 109–116.
7. Карпенкова І. В. Робота тьютора в інклюзивній початковій школі. *Управління Початковою школою*. 2019. № 12. С. 58–64.
8. Марковець О. В., Ковальчук У. Р. Використання соціальних мереж для залучення студентів-першокурсників до інформаційного простору ЗВО. *Інформація, комунікація, суспільство–2021: матеріали 10-ої Міжнародної наукової конференції ICS–2021 (Львів, 20–22 травня 2021 р.)*. 2021. С. 31–32.

Вислоцька Неля Володимирівна
(*наук. керівник – д-р іст. наук, канд. філол. наук, професор Біловус Л. І.*)
Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль

БІБЛІОТЕКА В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ: ФІЛОСОФСЬКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ

Бібліотека – осередок духовності та культури. Ще з початку існування в контексті культури бібліотека була засобом формування, розвитку, збереження і наслідування культурних цінностей та джерел різних часів і поколінь. В умовах нашого сьогодення бібліотека – це місце, куди людина приходить, щоб почерпнути інформацію, знайти потрібне джерело інформації та заглибитися у культуру та традиції народу за допомогою книги.

Серед актуальних тем сьогодення не останнє місце належить проблематиці сучасної бібліотеки. Бібліотека здавна вважається одним з важливих осередків освіти і культури, майданчиком духовного зростання та саморозвитку людини. З найдавніших часів і дотепер бібліотека пройшла чималий шлях власної еволюції: від місця сакрального та елітарного – до загальнодоступного соціального інституту, без якого важко уявити цивілізоване суспільство [1].

Не можна оминати і науковий аспект діяльності бібліотек. Кожен адміністративний центр – це самобутня місцевість з власними культурними реаліями, подіями, природою. Сьогодні бібліотеки продовжують виконувати традиційні функції, які їм притаманні протягом багатьох років, зокрема збереження документальної спадщини, науково-інформаційне забезпечення загальноосвітнього процесу, сприяння популяризації знань, проведення вебінарів та тренінгів, інтеграції науки, освіти, культури й виробництва, науково-інформаційних центрів.

Вивчення та особливо збереження інформації про історію та сьогодення власного села чи містечка – невід’ємна частина діяльності сучасної бібліотеки. Ще одним вектором наукової політики бібліотеки є участь у створенні науково-дослідного простору свого регіону: організація опитування на певну тематику у будинку культури, проведення конференцій та тренінгів, встановлення контактів з іншими науковими установами, навчання тиражування та розповсюдження результатів досліджень у межах свого адміністративного кордону.

Звісно, проблемною для провінційного регіону завжди була і залишається тема фінансування та пошуку будь-яких матеріальних ресурсів. Більшість заходів і нововведень в українських бібліотеках, їх ресурсне забезпечення – це заслуга, без перебільшення, небайдужих і по-новаторськи налаштованих працівників цих закладів, або, як говорить про бібліотекарів соціолог Є. Потаніна, «людей захоплених і оптимістично налаштованих» [2], які наразі є первинними рушіями змін соціального інституту регіональної бібліотеки.

Міністр культури й інформаційної політики Олександр Ткаченко закликав позбавити РФ статусу члена ЮНЕСКО через порушення міжнародного права й конвенцій. Він наголосив, що внаслідок збройного наступу Росії на Україну знищуються численні об’єкти цивільного характеру та об’єкти культурної спадщини, безліч історичних і архітектурних пам’яток та об’єктів перебувають під загрозою. З перших днів вторгнення українські бібліотеки, використовуючи свої знання, вміння, навички, накопичені за останні 8 років, допомагають захисникам та цивільному населенню. Їх головними професійними та життєвими пріоритетами стали:

- захист інформаційного простору: боротьба з фейками, дезінформацією та кіберзагрозами;
- благодійні та волонтерські проекти [3].

Сьогодні, заявляючи про прагнення інтегруватися до світової спільноти, виявляючи готовність до освоєння усього справді вартого уваги, що створено іншими культурами, необхідно докласти максимум зусиль для збереження, відродження, розвитку і презентації перед світом усього найкращого, що має в своїй духовній скарбниці український народ, і насамперед – нашої традиційної культури [4].

Під час російсько-української війни необхідно зберегти цілісність бібліотек, тому що там наша історія, наша мова, наша культура та традиції. Наприклад, Харківська державна наукова бібліотека імені В. Г. Короленка – найбільша бібліотека Харкова і Східної України, друга за книгофондом після Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського.

Отже, збереження, вивчення та популяризація культури українського народу напряму залежить від бібліотечного фонду, тому що бібліотека – інформаційний, культурний та освітній заклад.

Список використаних джерел

1. Корнєєва Л. Л., Ломоносов М. В. Література та культура Полісся. Серія: Філологічні науки. 2017. Вип. 86.
2. Потаніна О. А. Хто працює в бібліотеці? *СОЦІС: соціальні дослідження*, 2007. С. 107–111.
3. Лагута Л. Публічні бібліотеки в реаліях війни. URL: <https://oth.nlu.org.ua/?p=5687>
4. Проблеми та здобутки культури села. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/11249/>

